

תאריך: 26.06.2022

פרוטוקול: ועדה סטטוטורית למיגור אלימות מס' ישיבה: 2		נושא:
453328	אסמכתא :	26.06.2022
פרננדה חימנס	נרשם ע"י :	שני חן כהן
שני חן כהן- מנהלת רשות מניעת אלימות, פרננדה חימנס- מנחה חינוכית הרשות מניעת אלימות, יוסי רווק- סיירת הורים		שמות חברי הוועדה הנוכחים:
דני הרוש - סגן ראש העיר, נעם בן יהודה- מנהל אגף ביטחון הדס שרעבי- מנהלת על יסודי, אסנת חכמון- מנהלת אגף החינוך יובל בודנצקי- מנכ"ל העירייה, סיגל שטרית-בטיחות בדרכים חווה הייטי- אגף קהילה חברה ונוער, מירב הלפמן - מנהלת אדף קהילה חברה ונוער אלי שבו- אגף קהילה חברה ונוער, נרי מנור- עו"ס אגף שח"ק שלמה פאטישנו- סגן מנהלת אגף שח"ק עידו לביא, מנהל חטיבת אילן רמון		
		שמות חברי הוועדה שלא נכחו:
שני חן כהן- מנהלת רשות מניעת אלימות, פרננדה חימנס- מנחה חינוכית הרשות מניעת אלימות, יוסי רווק- סיירת הורים		שמות מוזמנים שנכחו:
דני הרוש - סגן ראש העיר, נעם בן יהודה- מנהל אגף ביטחון הדס שרעבי- מנהלת על יסודי, אסנת חכמון- מנהלת אגף החינוך יובל בודנצקי- מנכ"ל העירייה, סיגל שטרית-בטיחות בדרכים חווה הייטי- אגף קהילה חברה ונוער, מירב הלפמן - מנהלת אדף קהילה חברה ונוער אלי שבו- אגף קהילה חברה ונוער, נרי מנור- עו"ס אגף שח"ק שלמה פאטישנו- סגן מנהלת אגף שח"ק עידו לביא, מנהל חטיבת אילן רמון		
משתתפים, רכז/ת ועדות העירייה, סגן מבקר העירייה		תפוצה:

סדר יום:

שעת התחלה: 16:30

שעת סיום: 17:30

עיקרי דברי המשתתפים :

דני : הועדה הזו היא מאוד חשובה וזה מתחבר לוועדה הקודמת שהייתה מוקדם ועדת אכיפה, שדיברה על פריצות אלימות, תיקים במשטרה ואכיפה ומה אנחנו יכולים לעשות כדי לצמצם וזה מתחבר לפגישה הזאת, גם כי אנחנו כבר בקיץ ויש כבר הקמות רעש וישנן סיפורים בעייתיים בעיר שלנו וגם בערים אחרות סמוכות וזה קורה בכל מקום בארץ במידה כזו ואחרת.

כדי להיערך ולשמוע את הסיפור של ליאל רביבו יש כאן את כל המנגנון שיכול לסייע **ליאל:** אני בן 26, לאמא חד הורית בגיל צעיר נכנסתי לקטגוריה של קשב וריכוז ואני פירשתי בדרך כזו שגם בשכונה שלי אני צריך להיות חזק כדי לשרוד והיחס שלי היה לקבל דרך צעקות לא הסתדרתי בשום מסגרת כיתה ה' כבר הייתי בבית ספר לילדים עם בעיות התנהגות

קצת הפחיד אותי המוסד הזה וניסיתי להתיישר ואיכשהו הצלחתי לשרוד את השנתיים האלה ואמרו לי להגיע לכיתה קטנה בכפר סבא בשרת לי יש שריון שאני צריך להיות חזק וכשהגעתי לשרת פגשתי שוב את החברים שלי מהשכונה וגם פגשתי ילדים שבאו ממשפחות מבוססות, הייתי צריך להיות במגננה וכבר בכיתה ז' היו בעיות אלימות אצלי

החקירה הראשונה שלי הייתה אחרי 3 חודשים של כיתה ז' בסוף זה הגיע למקרה קיצוני יצאתי לבילוי בכיתה ח' בהרצליה, הגעתי לתחנת אוטובוס והייתה שם חבורה שלא הסתדרנו איתה וזה הגיע לאלימות ונעצרתי פעם ראשונה והגעתי לתחנת גלילות ובתור ילד זה הרגיש מה אני עשה פה ואולי אני באמת ילד כזה פושע ובעייתי כי ככה מתייחסים אליי ונכנסתי 5 ימים לאבו כביר והיה לי קשה לראות דברים שם ויצאתי משם עם רצון לשינוי דיברתי עם אמא שלי והבטחתי לה המון ואז גיליתי שהחברה תופסת ממני אחרי המעצר כמישהו חזק שנותנים לו כבוד ואני אהבתי את זה כולם אוהבים ומעריכים אותי וזו הייתה הדרך שלי לקבל אהבה ואני הבנתי שיכול להיות שזה הדרך שלי.

החברה הראתה לי שאם אהיה חלש ידרכו עליי וצברתי שם של "חזק" ובעייתי. בכיתה י' אחרי הרבה הסתבכויות אמא שלי רצתה להוציא אותי מהשכונה הזו ועברנו לירוקה רשמה אותי לבי"ס לאנקורי כדי שאלמד ואתיישר. התחלתי קצת ללמוד ולהוציא בגרויות ואחרי שנתיים באנקורי הכרתי את סמי הפיצוציות גם פה באיזה שהוא אופן פרצה התדמית שלי שאני חזק וגם קיצוני זה תמיד אצלי או שחור או לבן ולכן התחלתי להתמכר לזה, את כיתה יא' שרדתי ועשיתי בגרויות אבל יצאתי לחופש גדול שאני כל יום משתמש בסמים אמא שלי הבינה שלא התרחקתי מהחברים של השכונה ולכן חזרתי לשכונה בחופש של יא' ובכיתה יב' השימוש היה מאסיבי בסמים הייתי מרוסק ועייף ואמרתי לאמא שלי אחרי חודשיים אני לא רוצה ללמוד. הייתי מגיע פעם ו בשביל 12 שנות לימוד והמצב שלי החרף ממתי שחזרתי לשכונה וכבר כאן לא רציתי להשתנות רציתי להיות בעולם הפשע והתחברתי לאנשים מהתחום והייתי בקבוצה של אנשים כאלה בגיל 18 במהלך קטטה שהייתי מעורב בה הייתי אז עם חברה ורבונו ומישהו במועדון בטעות נתקל בי והפכנו את המועדון ופה לקחו אותי לתחנת משטרה אחרי שריסקנו את המקום וכמובן אני חייב להישאר אחרון ונעצרתי לחודש בהדרים והיו עולות בי מחשבות זו הדרך שאני רוצה להיות בה?

שם אמרתי לעצמי חלאס בו תחשוב איך אתה רוצה לצאת מזה, אבל כאן הייתי עם תדמית קשה וקשה לצאת מהמעגל הזה והיה לי גם קשה להתנתק מהתדמית

הייתי אמור להיות במעצר בית ולא ממש עמדת בזה, לילה אחד ישבנו קבוצה של חברים בבית והייתה לי חברה עם קשר דרמטי באיזה שהוא שלב היא התחילה לברוח אני רדפתי אחריה ואני מעצבים הכנסתי אגרוף לחלון של רכב וניפצתי את הזכוכית בעל הרכב בא אליי בצעקות והחבר שלי צועקת ובוכה גם אני באותו רגע שהוא צועק הרמתי את היד עם אלה כדי להרביץ ואז פתאום בום אני עף לרצפה לא שומע כלום, רק צפצופים באוזן הבנתי שירו בי, אח"כ איבדתי הכרה וכשבאו להרים אותי באמבולנס הבנתי שאני לא מרגיש את הרגליים שלי הייתי מורדם מונשם יומיים, קמתי והרופא הגיע אליי ואמר יכול להיות שאתה לא תוכל ללכת על הרגליים

לקח לי זמן לקבל את זה שאני משותק, הקבוצה שלי בא לבקר אותי והם רצו לנקום במי שעשה לי את ה

והלילות האלה מהפציע זה היה התיקון האישי שלי וכל מה שעבר לי בראש זה איך הגעתי לכאן ואיך דפקתי לעצמי את החיים והחלק הזה הכי קשה בחיים שלי כי כדי להשתנות אנחנו צריכים להציב מראה בפני עצמנו והיו לי הרבה התפרצויות, יום שמח יום עצוב יום כועס וכל מה שרציתי זה קודם כל שיביאו אותי ללונשטיין לשיקום, כשהגעתי לשם השיקום לא רק היה פיזי אלא גם רגשי כי קיבלתי אהבה שם

הצלחתי להראות את הרגשות שלי החוצה הבנתי שזה לא חולשה אלא חוזקה ולמדתי לבקש גם סליחה שלא הייתי בסדר והתחלתי לפתח אהבה בלב שלי ואני אדם מאוד מאמין

אני אמרתי לעצמי שלא משנה מה אני הולך לקבל על עצמי לעשות טוב בחיים הבנתי שהיה לי הכל ולא ניצלתי את ההזדמנויות ואמרתי אז אלוהים אני אוקיר תודה מהיום רק תקים אותי מהרגליים, הלכתי לקברי צדיקים והבנתי שיכול להיות לא אקום על הרגליים ומה שאני אהיה זה רק בן אדם טוב וההתמודדות האמתית שלי היה בחוץ שיצאתי לבית כי בבית לוינשטיין ראיתי עוד נכים ופה כבר לא הייתי מדוכא במשך שנה

לאחר שנה הכרתי כמה חברה והם הזמינו אותי לכל מיני מסיבות ובאחד הישיבות של החברה אני רואה שהם מפרגנים אחד לשני והתחלתי לבכות כי הבנתי שבחברה שאני השתייכתי זה לא היה וזה חברות אמיתית לא מה שהייתי עם הזמן נפתחתי והלכתי איתם למסיבה שמחתי קצת בהתחלה ואז הרגשתי מוזר בתוך המקום, בסוף הצלחתי להנות ולרקוד

תוך כדי שאני רוקד אני קולט שמישהי מסתכלת עליי ואומרת לחברה שלה תראי איזה יפה הוא רוקד וחשבתי יכול להיות שאני מסתכל עליי בעין שונה והסביבה אחרת משם אמרתי לעצמי אני לא שונה אני מיוחד ומותר לי להנות משם התחלתי לצאת למשימות כל הזמן ולאחר מכן גם איזנתי את המסיבות בו בזמן הכרתי מישהי שהייתה מאוד גדולה עבורי, היינו נשואים 3 שנים חזרתי בתשובה והתפרנסתי מביטוח לאומי באיזה שהוא שלב הרגשתי שאני רוצה להתפתח ולהגשים את עצמי

ניסיתי ללמוד קצת ותוך כדי הייתי מעלה משפטי השראה עבור אנשים ומישהי פנתה אליי ועזרתי לה מאוד ואז אמרתי יכול להיות שהייעוד שלי הוא להאיר ולתת השראה לאחרים, למדתי אימון ו lp ואז כתבתי ספר הבנתי שם מה עברתי בחיים שלי והרמתי פרויקט שנקרא לקום על הרגלים ובשנה האחרונה הקדשתי המון זמן לפרויקט הזה בנקודה הזו אני ואשתי לא היינו במקום טוב אז נפרדנו ביחסים טובים

באחד הערבים שיצאתי לשכונה היה איזה בחור מבאר שבע בחור עבריין ודפק על החלון כמעט שבר אותו אמרתי לו שלא ידפוק ככה והוא בא אליי לאוטו והחל

לצעוק הבחור חתך אותי ביד ואיבדתי הכרה אחרי זה יצאתי מהשכונה ועברתי לעיר אחרת וזו הייתה נקודת מפנה עבורי ובשנה אחרונה אחרי שהרמתי את הפרויקט הבנתי שאין מה לעשות כולנו חיים עם העבר שלנו, פחדים וכי אבל כולנו יכולים להשתנות וזה לא משנה מה העבר שלנו ומה אנחנו סוחבים איתנו ברגע שנתמקד בטוב ולכן הרמתי את הפרויקט הזה כדי שזה יהדהד ויעזור לאחרים

שני : תודה על ההרצאה ואני אגיד שאנחנו ברשות למניעת אלימות אחד מהתוכניות שלנו זה תוכנית לכיתות קטנות וילדים עם קשב וריכוז כי אנחנו נותנים לזה חשיבות גדולה

אלי : אני רואה ומקשיב לך וגאה בדרך שעשית בתור מי שמכיר נוער הרבה שנים אני תמיד תוהה מה אפשר לעשות כי אנחנו יודעים שנערים מסתבכים

ליאל : לי בתור ילד היה סוג של רצון להעצים את הטוב שלי אני חושב שאם תגעו שם והיינו צריכים הכוונה אם היה מקום שהיה יכול למכור לי עתיד ודרך זה היה מציל אותי

נרי : שאתה מסתכל הדרך שעשית מי היה שם בדרך איך הם הצליחו לעזור ובמה יכלו לעזור יותר

ליאל : במבחן התוצאה היו הרבה אנשים שרצו לעזור אבל לא הצליחו כי גם אני לא כנראה ממש רציתי לשנות

דני : שנים אני מדבר אותו דבר שחייבים לחזק את הנושא של קידום נוער כי המדריכים האלה הצליחו וגם היו מקומות שנכשלו אבל איפה אני רוצה להתמקד – נושא מוגנות, לאתר אותם בבתי ספר, קידום נוער בערב שם עבודתנו!

שני : תודה לליאל על הסיפור המרגש, אנחנו אנשי המקצוע ניקח את הנקודות החשובות מתוך מה ששמענו ונמשיך לתת מענה בעיקר כעת שיוצאים לחופש הגדול

רשם
פרננדה חימנס

חתימת יו"ר הועדה

שני חן כהן